

Актуелна катастрофа, чије укупне последице (а оне су већ сада огромне) још увек не знамо, захтева одговор на питање стања наше организованости и припремљености за овакве ситуације. Анализа тог стања је ургентна јер се јасно види да много тога не функционише како треба. Другим речима, овај догађај мора да буде озбиљан повод за такву анализу. Јер, шта друго горе (осим рата) може да нас снађе, па да то тек онда учинимо.

Прецизније речено, ради се о нужности сагледавања свих објективних и субјективних разлога (не)функционисања система заштите и спасавања у ванредној ситуацији каква је ова данашња. Јер, треба имати у виду да је тај систем номинално уређен Законом о ванредним ситуацијама (29.12.2009), који је био основ и за доношење Националне стратегије у овој области (2011). Према овом закону, цео систем је у ингеренцији централних органа власти, што значи да „Република Србија обезбеђује изградњу јединственог система заштите и спасавања“ (чл.2), при чему се посебно потенцира одговорност Владе за све аспекте управљања ванредним ситуацијама.

Пише: Зоран Вучинић
уторак, 20 мај 2014 14:02

Пише: Зоран Вучинић
уторак, 20 мај 2014 14:02

Пише: Зоран Вучинић
уторак, 20 мај 2014 14:02

